

[Arne Melchior]

net finde egnede kandidater til posterne, det kan ikke nytte at se bort fra denne kendsgerning. Når en troværdig person gør sig virkelig umage for at løse problemet og ikke løser det, er det, fordi det ikke har kunnet lade sig gøre.

Det fører mig til det andet, jeg havde på hjerte. Jeg tror, at statsministeren gik lidt for vidt, statsministeren gik meget vidt og glædede sig over, at der nu til forskellige studier var større indtag af kvinder, et stigende antal. Man skal passe på med statistik; nu vi taler om kvinder, kunne jeg måske nævne, at det med statistik er ligesom med en bikinibadedragt: Når en kvinde har sådan en på, fremviser den meget, men den tilhyller dog de væsentligste punkter. Det gør statistik også ofte, og den statistiske oplysning, statsministeren gav, siger ikke noget om det væsentlige. Har det ikke været sådan i mange år, at der har været masser af kvinder på jurastudiet, på ingeniørstudiet? Men det afgørende – og jeg er sikker på, at det forholder sig, som jeg siger, i hvert fald må vi have tallene frem – er ikke, hvor mange der sluses ind, men hvor mange der sluses ud, hvor mange der består, hvor mange der gennemfører studiet og bagefter efter en påbegyndt karriere også fortsætter samme. Derfor tror jeg desværre, det er ønsketænkning, når statsministeren siger, at det større indtag af kvindelige studerende og kvinder på andre uddannelser uundgåeligt fører til, at resultatet vil kunne måles.

Jeg nævnte i formiddags, at der er flere kvinder, der begynder som journalister, men næsten ingen, praktisk taget ingen, der ender som redaktører, i hvert fald slet ikke som chefredaktører. I stormagasinerne tages der flere kvinder end mænd ind, men efterhånden som selectionen foregår, kan kvinderne blive afdelingschefer i damelingeri og i parfumeafdelingen, og ellers er det mændene, der foretrakkes. Altså, det er en stor opgave, vi har foran os her, al ære og respekt for dagsordenen, og vi stemmer med flaget oppe for den, men det er ikke gjort dermed. Der er meget at tænke over, der er meget at debattere, og det vil tage mange år. Held og lykke til både mænd og kvinder!

Lone Dybkjær (RV):

Hr. Arne Melchior har selvfølgelig i en vis forstand ret i det, han siger, men jeg vil dog sige, at det, som hr. Arne Melchior sagde tidligere på dagen, bl.a. var, at der skulle en under-

skov til, og hvis ikke der kommer kvinder ind på disse uddannelser, er der i hvert fald ingen begyndelse.

Men i øvrigt er kvinder stort set lige så gode som mænd, og derfor gennemfører kvinder lige så meget som mænd, så jeg tror ikke, man skal være så bekymret. Og derfor tror jeg, at statsministeren har ret, når han siger, at det uundgåeligt vil føre til ændringer.

Jeg tager ordet af to grunde. Den ene er, at jeg meget gerne vil kvittere for statsministerens, jeg vil næsten sige flotte andet indlæg, måske netop fordi det var et personligt indlæg. Jeg tror, vi er nogle, der kan sige tak til de kvinder, der har stået bag statsministeren, og som jeg tror er en væsentlig del af grunden til, at statsministeren har den flotte holdning på dette område. Vi er jo ikke lige enige med statsministeren på alle områder.

Det andet, som jeg gerne vil tage op, er det spørgsmål, som også fru Lilli Gyldenkilde tog op, nemlig forholdet til kommuner og amter. Ét er, at der sker noget på det statslige plan, men efterhånden som vi uddelegerer mange opgaver til kommuner og amter, herunder udpegning af ledere inden for det, der nu er det kommunale skolevæsen – altså det tidligere statskolevæsen, gymnasier og lignende – må vi vistnok konstatere, at det ikke ser alt for godt ud med ligestillingen. Mig bekendt er der ikke så frygtelig mange kvindelige skoleinspektører, og mig bekendt er der heller ikke særlig mange kvindelige ledere af gymnasierne. Jeg vil gerne bede om, at statsministeren svarer positivt på fru Lilli Gyldenkildes indlæg, for det er min oplevelse, at det kniber med at få kvinderne udpeget. I hvert fald synes jeg, det er en undersøgelse og en diskussion værd med kommuner og amter, hvis de ikke gør noget allerede, at man så siger: I har fået et meget stort ansvar også på det her område ved den meget stærke decentralisering, vi har fået.

Det andet, jeg også gerne ville bede statsministeren følge op i denne sammenhæng, er at blive ved med at understrege over for ministerierne, at det er vigtigt, at de tager det her med råd og nævn alvorligt. Jeg var i mit første indlæg inde på, at det har været meget hårdt arbejde over for organisationerne, det virkede dog, men man fik også lidt det stempel: Nå, er det nu hende dér. Hvis det systematisk var en generel regeringslinje, at alle ministerier simpelt hen